

er det der Altsammen. De ville altsaa se, at denne meget fortræffelige Forsætter, der varmt taler for Handelsstandens Interesser, giver os det Raad at give Frilagerbygningen, men først sætte os ordentlig ind i Sagen og overveie nøie, om den svarer til de Forventninger og de Fordringer, der stilles. Det er hans Raad i sin Helhed, og hvis det ærede Medlem nu vil følge det Raad, maa han følge mit Raad om, at vi give Frilagerbygninger, men at vi først se Planen. Det er jo ikke vor Sag, fordi Regjeringen nu siger, at Rigsdagen skal slutte paa Tirsdag, derfor at være frit og særdige med al Ting uden i det Mindste at se Planen. Det er dog en ganske mærkværdig Argumentation. Der kan jo blive Rigsdag endnu meget længe i Aar (Afbrydelse). Dersom vi faae den midlertidige Finantslov (Afbrydelse: Hvorledes skal den komme?) Vedtages af begge Thing og sanktioneres af Kongen, naturligvis. Saaledes have vi faaet den gennem en Række af Aar siden 1850, og det er ikke vor Sag at hode paa Regjeringens store Hastværk med at slutte Samlingen ved at lade et saadant Forslag gaa igjennem uden Oplysninger. Nei, følge vi den Mand's Raad, som det ærede Medlem mener, vi skulle, gaa vi den Vej at give Frilageret, men først undersøge Planen. Den ærede Finantsminister mente, at det Hele ikke havde stor Værdi; thi det var kun en Udtalelse i en Avis og ikke Handelsstanden, der her havde talt. Ja vist, det kan man gjerne sige, det er ikke Handelsstanden, Grosserer-Societetet, der i hele sin ærværdige Vælde er marcheret op, men det er en Udtalelse i et sagligt Blad, hvis hele Vægt og Betydning ligger i de Oplysninger og Argumenter, det fremfører. Det er efter min Mening nok saa Meget som en Udtalelse fra Handelsstanden, som kun hviler paa den Autoritet, paa den Pietet, som den Korporation har, der bærer den frem. Jeg kan ikke se rettere, end at de her meddelte Oplysninger maa være rigtige, eftersom de ikke have kunnet bestrides. Den høitærede Minister sagde rigtignok, at det er ikke Tilfældet, at man tidligere ikke benyttede disse Frilagere til Andet end Export, og først senere ogsaa til Import, og at det blot var mig, der var uvidende derom. Det er muligt, at jeg har udtrykt mig uskorrekt; jeg vilde kun gjentage den Betragtning, der gjøres gjældende i dette Blad her, og den gaar bestemt ud paa, at Hensigten med Oprettelsen af Frilagerbygningen, da den blev bygget, var kun at hjælpe dem, der vilde benytte den til Export og ikke til Import; thi det tænkte man sig ikke den Gang; den hele Brug dertil er Nøget, der først er kommet op senere. Det tror

jeg ikke kan bestrides; og det bestrides jo heller ikke. Det indrømmes jo, at efter at den oprindelige Frilagerbygning er bleven bygget, har dette Forhold udviklet sig mere og mere. Det andet Argument, som her gjøres gjældende, er, at Nummene slet ikke ville svare til disse Fordringer; de maa lægges paa en anden Maade, end man for pleiede, at Skillerummene maa stilles om osv. Altsaa gjennem Rækken af disse Argumenter, disse Indvendinger, faaer denne Artikel som sagt en Betydning, som man ikke saaledes kan sete bort, selv om man ogsaa finder det urigtigt, at man her i Thinget prøver og sammenholder de Fordringer, der ere stillede her med det Forslag, der er fremkommet fra den ærede Ministers Side. Nu sagde Ministeren jo, at det behøvede man ikke, for det var givet, at Skillerummene kunde flyttes, folgelig kunde de ogsaa laves om, som det forlanges. Det er ikke overbevisende for mig; thi det er ikke sagt, at fordi de kunne flyttes, Indretningen derfor kan blive i Overensstemmelse med de stillede Fordringer. Det afhænger nemlig ikke blot af, om Skillerummene kunne flyttes, men blandt Andet ogsaa af Bygforhold, deraf, om der er Vinduer nok til at skaffe Lys i de forskjellige Rum. Nu vil den ærede Minister rimeligvis sige: Jo, der er Vinduer nok og forsikre, at det kan gjøres. Det er muligt, at han har Ret, men hvordan skulle vi nu her ved 3die Behandling af Finantsloven faae dette Spørgsmaal løst, saa at vi med god Samvittighed kunne give en Bevilling paa 1 Mill. Kr. uden at risikere, at Bygningen ikke kommer til at svare til den Brug, der var forudsat? Det indser jeg ikke. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa Spørgsmaalet om Forbindelsen med Frihavnen. Det mener jeg maa være afgjort. Den Betænkning, som citeredes her, siger det netop, som jeg oplæste før — det vil man vel ikke bestride — at det var den Forudsætning, under hvilken selve dette Forslag blev anbejlet, da Grunden skulde indhøjes, at dette Spørgsmaal skulde behandles i Forbindelse med Frihavns-spørgsmaalet, ikke blot for at vide Beliggenheden, men for at kjende Størrelsen osv. af Planerne. Derfor ser jeg ikke rettere, end at de Grunde ikke ere afkræftede, som jeg har fremjat, men det er muligt, de kunne afkræftes, og det skal glæde mig meget, hvis der kan blive Tid til det iaar; saa vil der fra Flertallets Side ikke være nogen Betænklichkeit ved at give den Million, der forlanges. Men man maa positivt vide det, der maa være til end blotte Forsikringer, givne her i Salen, som det er umuligt for os at danne os en virkelig bestemt Mening om, hvorvidt de ikke hero blot paa Ønsket om at fremme